

тъ народъ? И за това именно Ликургъ, Платонъ, Аристотелъ и въобще всички-те велики държавни мъже на ветхо време сж са основавали на това, че най-главна-та и най-сжщественна-та длъжностъ на всякий чиновникъ, министръ, законодатель и царъ трябва да бжде грижа-та за правилно-то възпитание.» *)

ГЛАВА ВТОРА

(Една частъ отъ възпитание-то, която недостатъчно обхри на себе внимание-то. — Кога трябва да са начие възпитание-то на малко-то детеице. — Какъ са развива дете-то въ първи-те дни следъ рождение-то. — Сила-та на първи-те впечатления. — Всички-те лица и предмети, които обикалятъ дете-то, трябва да бждатъ въ всички-те си отношения безукорни.)

I.

Въпросъ-тъ за народно-то възпитание захваща, въ сегашно време, всички-те мислящи челоици, но намъ ся чини, че то като недостатъчно още е обхрило на себе внимание-то. Като разгледаме само-то дело на народно-то образование, не трябва да са спираме на млади-те челоици и на пд-възрастните момчета, но да продължимъ още пб-надалечъ; съ една дума, ако желаете да образувате сегашни-те челоици, непременно сте длъжни да са захваните за възпитание-то на дете-то, въ сжщия часъ следъ рождение-то му.

*) Ролетъ, Traité des études, liv. VIII.